

חוק שהיהה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראות שעה), התשנ"ו-1996*

הוראות שעה

1. בתקופה של שנה החל ביום פרסומו של חוק זה –

(1) בחוק עובדים זרים (העסקה שלא כדין), התשנ"א-1991¹ אחרי סעיף 2 יבוא:
2א. (א) מעביד או מתווך כוח אדם שעשה אחד מאלה, בין
יהלנה שלא כדין
בתמורה ובין שלא בתמורה:

(1) העמיד מקום לינה לרשותו של עובד זר. שנכנס
לישראל שלא כדין או שיושב בה שלא כדין, או שעובד
בישראל ללא רשיון שניתן לכך לפי חוק הכניסה
לישראל, התשי"ב-1952² (להלן – רשיון עבודה כדין),
בין אם המקום היה בבעלותו או בהחזקתו, ובין אם היה
בבעלותו או בהחזקתו של אדם אחר;

(2) תיווך או סיוע בכל דרך אחרת, בהשגת מקום לינה
לעובד זר כאמור בפסקה (1).

דינו – כפל הקנס האמור בסעיף 61א(2) לחוק העונשין, התשל"ז-
1977³, ואם נעברה העבירה אגב עיסוקו של מי שעבר את העבירה
בעסקו או במשלח ידו, דינו – קנס כאמור או מאסר ששה
חודשים.

(ב) לענין עבירה לפי סעיף קטן (א), מעביד או מתווך כוח
אדם שעשה אחד המעשים האמורים בסעיף קטן (א), עליו הראיה
שבדק כי בידי העובד הזר מסמכים שלפיהם הוא נכנס לישראל
כדין, יושב בה כדין ועובד בה לפי רשיון עבודה כדין, או שבנסיבות
הענין לא היה עליו לדעת, בעת שעשה את אחד המעשים
האמורים בסעיף קטן (א), שהעובד הזר נכנס לישראל שלא כדין,
שהוא יושב בה שלא כדין, או שהוא עובד בה ללא רשיון עבודה
כדין⁴;

(2) בחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, אחרי סעיף 12 יבוא:

12א. (א) מי שהעמיד, בתמורה או שלא בתמורה, מקום לינה
לרשותו של תושב האזור שנכנס לישראל שלא כדין או שיושב בה
שלא כדין, או סיוע, בתמורה או שלא בתמורה, לתושב האזור
כאמור להשיג מקום לינה, דינו, על אף האמור בכל חיקוק – מאסר
שנתיים או קנס.

יהלנה העסקה
והסעה שלא
כדין

(ב) מעביד שהעסיק עובד שהוא תושב האזור שאינו רשאי
לעבוד בישראל לפי חוק זה, וכן מתווך כוח אדם שתיווך בקשר
להעסקתו של עובד כאמור, דינו, על אף האמור בכל חיקוק –
מאסר שנתיים או קנס.

* נתקבל בכנסת ביום כ"ב באדר התשנ"ו (13 במרס 1996); הצעת החוק ודבריה ההסבר פורסמו בהצעות חוק

2529, מיום כ' באדר התשנ"ו (11 במרס 1996), עמ' 652.

¹ ס"ח התשנ"א, עמ' 112.

² ס"ח התשי"ב, עמ' 354.

³ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

(ג) מעביד או מתווך כוח אדם המסיע ברכב, בעצמו או באמצעות עובדו או שלוחו, אדם שהוא תושב האזור שאינו רשאי לעבוד בישראל מכוח חוק זה, דינו - מאסר שנתיים או קנס.

(ד) מי שעשה מעשה כאמור בסעיף זה עליו הראיה שבדק שבידי תושב האזור מסמכים שלפיהם הוא נכנס לישראל כדין ויושב בה כדין, או שבנסיבות הענין, לא היה עליו לדעת, בעת שעשה את אחד המעשים האמורים בסעיף זה, שתושב האזור נכנס לישראל שלא כדין או שהוא יושב בה שלא כדין.

(ה) לענין סעיף זה -

"אזור" - יהודה והשומרון וחבל עזה;

"מעביד" ו"מתווך כוח אדם" - כמשמעותם בחוק עובדים זרים (העסקה שלא כדין), התשנ"א-1991.

102. (א) עבירה לפי סעיף 102 היא עבירה מינהלית, כמשמעותה בחוק העבירות המינהליות, התשמ"ו-1985,⁴ והוראות החוק האמור יחולו עליה, בשינויים המחוייבים בשל הוראות סעיף זה וסעיף 102.

עבירה מינהלית

(ב) לעבירה מינהלית לפי סעיף זה יהיה קנס מינהלי קצוב של 2,000 שקלים חדשים, לגבי כל תושב האזור שלגביו נעברה העבירה, ובעבירה מינהלית חוזרת - כפל הקנס האמור; לענין זה, "עבירה חוזרת" - כמשמעותה בחוק העבירות המינהליות, התשמ"ו-1985.

102. הוראות הסעיפים 73 עד 76 לחוק שירות התעסוקה, התשי"ט-1959,⁵ יחולו גם לגבי פיקוח של משרד העבודה והרווחה לענין סעיפים 102א(א) ו-102ב(ב).

פיקוח

102. על אף הוראות סעיף 15 וכל חוק אחר, השר לבטחון הפנים ממונה על ביצוע סעיפים 102 ו-102ב, ובנוסף, ובנפרד שר העבודה והרווחה ממונה על ביצוע סעיפים 102א(א) ו-102ב(ב) לענין עבירות שעבר מעביד או מתווך כוח אדם.

ביצוע

משה שחל
השר לבטחון הפנים

אורה נמיר
שרת העבודה והרווחה

שבח וייס
יושב ראש הכנסת

שמעון פרס
ראש הממשלה

עזר ויצמן
נשיא המדינה

⁴ סי"ח התשמ"ו, עמ' 31.
⁵ סי"ח התשי"ט, עמ' 32.